



แผนยุทธศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับนี้ ผ่านการดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมจาก คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการบริหารคณะ ผู้บริหารคณะ ประธานสาขาวิชา บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อร่วมกัน กำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดความสำเร็จ ภายใต้ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และได้พิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDGs) และโมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่ (BCG Model) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์และการบริหารจัดการที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๖๖๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ทั้งนี้คณะผู้ดำเนินการขอขอบพระคุณบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมทุกท่าน ในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ และแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และแนวทางการพัฒนาคณะฯ ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัสดาล สกฤตพงษ์มาลี

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ดำเนินการผ่านการมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อร่วมกันกำหนดแผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีวิสัยทัศน์ “ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นคณะที่มีความโดดเด่นด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทางวิชาชีพของภูมิภาคตะวันตก” ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะพร้อมทำงาน

เป้าหมาย

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะที่ตอบสนองตลาดแรงงาน
๒. บัณฑิตมีสมรรถนะพร้อมเป็นผู้ประกอบการ และมีความสามารถสร้างนวัตกรรม
๓. ยกระดับการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ เพื่อโอกาสในการรับนักศึกษา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการ
๒. ยกระดับการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีทันสมัย/ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน
๓. วางแผนจัดหางบประมาณในการจัดสรรเครื่องมือ ครุภัณฑ์ เพื่อเปิดสอนในหลักสูตรที่ทันสมัย เสริมสร้างสมรรถนะพร้อมทำงาน
๔. พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้แก่กำลังคน
๕. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของนักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับงานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. เพิ่มผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่/conference
๒. โครงการวิจัยร่วมกับหน่วยงานภายนอก/MOU
๓. สร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านงานวิจัย
๕. งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนงบประมาณการตีพิมพ์และตั้งกลุ่มวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษา
๒. มี Unit Research ประสานงานและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
๓. จัดสรรพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย
๔. จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัย
๕. ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการที่เพิ่มรายได้และสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งในท้องถิ่น

เป้าหมาย

๑. เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาชีพ
๒. สร้างสรรค์นวัตกรรมสู่ท้องถิ่น
๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมภาครัฐ ภาคเอกชน ให้ใช้บริการเครื่องมือ ห้องปฏิบัติการภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๒. มีการส่งเสริมนวัตกรรมสู่การบริการวิชาการเนื่องจากมหาวิทยาลัยอยู่ในภูมิภาคศูนย์กลางภาคตะวันตก
๓. ส่งเสริมให้บุคลากรภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์นำองค์ความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์เพื่อใช้ในการบริการวิชาการสู่ท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมให้เกิดข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการและปฏิบัติงานด้านพัฒนาท้องถิ่นกับภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

๑. ระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
๒. ยกระดับสมรรถนะของบุคลากร (อาจารย์, เจ้าหน้าที่)
๓. อนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและฐานข้อมูล งบประมาณ และบุคลากรให้ มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รวดเร็ว โปร่งใสและมีธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริมโครงการยกระดับสมรรถนะของบุคลากร (อาจารย์, เจ้าหน้าที่)
๓. ส่งเสริมโครงการเพื่ออนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างความโดดเด่นขององค์กรและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

เป้าหมาย

๑. เป็นศูนย์ทดสอบเฉพาะด้านแห่งภูมิภาคตะวันตก
๒. หลักสูตรการอบรมที่ได้มาตรฐานทางด้านวิชาชีพ
๓. ทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศูนย์ทดสอบเฉพาะด้านทางวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์
๒. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมตามความต้องการของสถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐานวิชาชีพ
๓. พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายนอก

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(ก)
บทสรุปผู้บริหาร	(ข)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของแผน	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๑
๑.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑
บทที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๒
๒.๑ ข้อมูลพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายใน	๒
๒.๑.๑ ประวัติความเป็นมาของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	๒
๒.๑.๒ หลักสูตรที่เปิดสอน	๓
๒.๑.๓ จำนวนนักศึกษา	๔
๒.๑.๔ จำนวนบุคลากร	๔
๒.๑.๕ อาคารสถานที่	๕
๒.๑.๖ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๕
๒.๒ สภาพแวดล้อมภายนอก	๑๐
๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๑๐
๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๐
๒.๒.๓ หมายเหตุการพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๓
๒.๒.๔ แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙	๑๔
๒.๒.๕ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	๑๖
๒.๒.๖ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน Sustainable Development Goals	๑๘
๒.๒.๗ โมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่ (BCG Model)	๑๙
๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ	๒๒
๒.๓.๑ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis)	๒๒
๒.๓.๒ การสร้างยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยการจับคู่อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix)	๒๓

	หน้า
บทที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔	๒๕
๓.๑ วิสัยทัศน์	๒๕
๓.๒ ปรัชญา	๒๕
๓.๓ เอกลักษณ์	๒๕
๓.๔ อัตลักษณ์	๒๕
๓.๕ พันธกิจ	๒๕
๓.๖ เป้าหมาย	๒๕
๓.๗ ยุทธศาสตร์	๒๕
๓.๘ แผนที่แสดงความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยและคณะ วิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี	๓๑
บทที่ ๔ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ	๔๔
๔.๑ หน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	๔๔
๔.๒ แนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	๔๕

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๒.๑	แสดงจำนวนนักศึกษา กำลังศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๒-๒๕๖๖	๔
ตารางที่ ๒.๒	แสดงข้อมูลสรุปประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์	๘
ตารางที่ ๒.๓	แสดงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก	๑๒
ตารางที่ ๒.๔	แสดงผลการวิเคราะห์ SWOT	๒๒
ตารางที่ ๒.๕	แสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix	๒๓

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของแผน

แผนยุทธศาสตร์ เป็นทิศทางหรือแนวทางปฏิบัติตามพันธกิจและภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) และเป้าประสงค์ขององค์กร (Corporate Goal) ซึ่งถูกกำหนดขึ้นตามวิสัยทัศน์ขององค์กร อันเป็นผลผลิตทางความคิดร่วมกันของบุคลากรที่ได้ทำงานร่วมกันหรือจะทำงานร่วมกัน โดยวิสัยทัศน์ดังกล่าวเป็นความเห็นพ้องต้องกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัยว่าเป็นจุดหมายปลายทางที่มหาวิทยาลัยประสงค์จะไปให้ถึง และแปลงออกมาเป็นวัตถุประสงค์ (Objective) ที่เป็นรูปธรรม ที่สามารถวัดได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบในการประเมินผลงานประจำปี

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้ความสำคัญในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อนำองค์กรสู่ความสำเร็จ โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีการทบทวนเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ ภายใต้แผนพัฒนายุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จด้านการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้มีส่วนสำคัญในการผลักดันองค์กร คือ ผู้นำองค์กรและบุคลากรภายในคณะฯ ในการนำพาองค์กรมุ่งสู่เป้าหมายภายใต้การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

การวางแผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์ฯ ได้เห็นความสำคัญต่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยการมีผู้บริหารและบุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ที่มีอยู่ในคณะฯ อาทิ จำนวนนักศึกษา หลักสูตร และตำแหน่งบุคลากรสายวิชาการ จะช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการวางแผนยุทธศาสตร์และการติดตามประเมินผลในแต่ละปี

ดังนั้น การวางแผนยุทธศาสตร์ จึงมีความสำคัญและจำเป็นที่ผู้บริหารและบุคลากรต้องมีการทบทวนแผนการพัฒนาดังกล่าวให้มีความทันสมัยเหมาะสมตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) วิสัยทัศน์ (Vision) ที่เกี่ยวกับองค์กรโดยกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์รวมทั้งมีการนำไปปฏิบัติและติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อบ่งชี้ความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อนำแผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาใช้เป็นแผนปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๒. เพื่อเป็นทิศทางการวางแผนดำเนินงานของคณะฯ ในอีก ๕ ปีข้างหน้า

๑.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. กำหนดทิศทางการบริหารงาน และวัตถุประสงค์ในอนาคตขององค์กร ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของคณะฯ โดยอาศัยแผนยุทธศาสตร์ เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. มีการติดตามและประเมินผลที่กำหนดตามเป้าหมายชัดเจน ทำให้สามารถตรวจสอบได้และปรับปรุงวิธีดำเนินงานได้ภายหลัง

๓. มีกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคลากรภายในคณะฯ รวมทั้งยกระดับคุณภาพกระบวนการตัดสินใจให้ดีขึ้น

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

๒.๑ ข้อมูลพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายใน

๒.๑.๑. ประวัติความเป็นมาของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ขยายการจัดตั้งคณะจากภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศมีแนวโน้มจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้นตามลำดับ ความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีต้องเพิ่มมากขึ้นแน่นอน ดังนั้นจึงพัฒนาภาคหัตถศึกษาและภาคอุตสาหกรรมศิลป์ เป็นวิชาอุตสาหกรรมศึกษาเช่นเดียวกับที่วิทยาลัยครูพระนครที่มีวิชาอยู่แห่งเดียวในกรมฝึกหัดครู รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมอยู่ในภาคตะวันตก จึงจัดทำแผนโครงการขยายการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีพิจารณา

ต่อมาแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๙) ในส่วนของกรมฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการจัดการศึกษาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยมีการขยายจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมศึกษาในวิทยาลัยครู ๗ แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี, ฉะเชิงเทรา, สุรินทร์, เลย ,กำแพงเพชร, เชียงราย และสงขลา โดยได้จัดตั้งคณะกรรมการทำโครงการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู สรุปว่า ให้ทำการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมศึกษาไปปรับปรุง และเสนอแนะให้เปลี่ยนชื่อคณะ เป็น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้จัดตั้ง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้จำนวน ๗ วิทยาลัยครู และได้เพิ่มเติมวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยลงกรณ์ รวมเป็น ๘ แห่ง เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พ.ศ. ๒๕๓๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ตั้งคณะกรรมการจัดตั้งเป็นคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แต่ยังสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. ๒๕๓๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ประกาศโครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นการภายใน ซึ่งแยกการบริหารมาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีตำแหน่งรักษาการคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งนับเป็นคณะที่ ๖ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับแจ้งเมื่อมีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๗๙ ง วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นคณะลำดับที่ ๖ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และได้รับการแบ่งส่วนราชการถูกต้องตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และทางคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้กำหนดเป็นวันสถาปนาของคณะ

พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีตามพระราชบัญญัติการศึกษา โดยได้รับการลงพระปรมาภิไธย ซึ่งทางคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแบ่งส่วนราชการเป็น ๑ หน่วยงาน คือ สำนักงานคณบดี

พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะเปิดสอนหลักสูตรทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งประกอบด้วย

- หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. ๔ ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาวิศวกร (กว.) วันที่ ๙

กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นแห่งเดียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศที่มี
ใบประกอบวิชาชีพ

- หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. ๔ ปี) สาขาวิชาวิศวกรรม
ซอฟต์แวร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า

- หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. ๒ ปี หลังอนุปริญญา)
สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (ก่อสร้าง) สาขาวิชาเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม (ไฟฟ้าอุตสาหกรรม)

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม (เครื่องกล) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์
อุตสาหกรรม) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การจัดการอุตสาหกรรม)

- หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
ขณะนี้ได้ปิดหลักสูตรแล้ว
- หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรม
สารสนเทศและการสื่อสาร และเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ใน
ปีนี้ได้ปิดการรับสมัครในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้าง, สาขาวิชา
วิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรม
พลังงาน

พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.) สาขาวิชา
สถาปัตยกรรมภายใน

พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับแจ้งเมื่อมี
หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ทำประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๓ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ว่าด้วย กฎกระทรวง จัดตั้งส่วนราชการ
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรี เป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นคณะลำดับที่ ๘ ของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรี

๒.๑.๒ หลักสูตรที่เปิดสอน

ปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จัดการเรียนการสอนในระดับ
ปริญญาตรี ๗ หลักสูตร ดังนี้

ระดับปริญญาตรี

๑. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
๒. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร
๓. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน
๔. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
๕. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

๖. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์และอิเล็กทรอนิกส์
อัจฉริยะ

๗. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

หลักสูตรของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้ผ่านการรับทราบจาก
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้วทุกหลักสูตร

๒.๑.๓ จำนวนนักศึกษา

จากข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
พบว่า มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น ๔๓๗ คน ซึ่งมาจากจำนวนนักศึกษาของหลักสูตรต่าง ๆ ที่ยังทำการเรียนการ
สอนปกติ (ดังตารางที่ ๒.๑) จากข้อมูลดังกล่าวจะพบว่าจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ (ปีการศึกษา ๒๕๖๖) ยังไม่
เป็นไปตามความคาดหวังของคณะฯ และมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมาย ๒๑๐ คน (หลักสูตรละ ๓๐ คน)

จากจำนวนนักศึกษาใหม่ ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ พบว่า มีจำนวนนักศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายของ
คณะและมหาวิทยาลัย (เป้าหมาย ๒๔๐ คน) ดังนั้น คณะควรหากลยุทธ์เชิงรุกในการประชาสัมพันธ์การรับ
นักศึกษาเข้าศึกษาต่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๒.๑ แสดงจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๒-๒๕๖๖

สาขาวิชา	ผู้กำลังศึกษา (ปีการศึกษา)					
	ปี ๑ (๒๕๖๖)	ปี ๒ (๒๕๖๕)	ปี ๓ (๒๕๖๔)	ปี ๔ (๒๕๖๓)	ปี ๕ (๒๕๖๒)	รวม (คน)
วิศวกรรมเครื่องกล	๒๕	๑๒	๑๘	๑๗	๑๑	๘๓
วิศวกรรมไฟฟ้า	๒๕	๒๘	๒๑	-	-	๗๔
วิศวกรรมพลังงาน	๑๘	๙	๑๒	๑๙	๘	๖๖
วิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร	๑๕	๑๗	๒๐	๑๔	๕	๗๑
วิศวกรรมอุตสาหการ	๑๔	๑๔	๑๑	๑๘	-	๕๗
วิศวกรรมหุ่นยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ			๘	๑๘	๒	๒๘
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	-	-	-	๓	๓
สถาปัตยกรรมภายใน	๑๒	๑๗	๑๔	๖	๖	๕๕
รวมทั้งสิ้น	๑๐๙	๙๗	๑๐๔	๙๒	๓๕	๔๓๗

๒.๑.๔ จำนวนบุคลากร

ปัจจุบัน บุคลากรของคณะมีจำนวนทั้งสิ้น ๕๗ คน มีสถานภาพเป็นข้าราชการ ๑๓ คน (สาย
วิชาการ ๑๒ คน สายสนับสนุน ๑ คน) คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๐ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ๔๑ คน (สาย
วิชาการ ๓๔ คน สายสนับสนุน ๗ คน) คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๙๔ เป็นพนักงานราชการ ๓ คน (สายสนับสนุน
คน) คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

เมื่อจำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติพบว่า เป็นสายวิชาการ (อาจารย์) จำนวน ๔๖ คน คิด
เป็นร้อยละ ๘๐.๗๐ ของบุคลากรทั้งหมด ในขณะที่เป็นสายสนับสนุน จำนวน ๑๑ คน ซึ่งเป็นร้อยละ ๑๙.๓๐

บุคลากรสายวิชาการ จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘ และ ระดับปริญญาโท จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๒ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอกต่ออาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท มีค่า ๔๓:๕๗ ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของคณะและมหาวิทยาลัย (๕๐:๕๐) อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓ แบ่งเป็นตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๒ คน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๑๖ คน และ ยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๒ จากผู้มุลด้านตำแหน่งทางวิชาการของสายวิชาการพบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยกำหนด (ร้อยละ ๓๐)

๒.๑.๕ อาคารสถานที่

ปัจจุบันคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีการใช้ทรัพยากรด้านอาคารสถานที่ ทั้งสิ้น ๗ อาคาร ได้แก่

- ๑) อาคารสำนักงานคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อาคาร ๑๖)
- ๒) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี (อาคาร ๒๘)
- ๓) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหกรรมและหุ่นยนต์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (อาคาร ๘)
- ๔) อาคารปฏิบัติการสถาปัตยกรรมภายในและวิศวกรรมพลังงาน
- ๕) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมเครื่องกล
- ๖) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๗) อาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

๒.๑.๖ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู และดำเนินการให้เป็นไปตามภาระหน้าที่ตามมาตรา ๘ คือ

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึกและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตยคุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคมในมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ผ่านกลไกการระดมสมอง มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามมิติต่าง ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ข้อเสนอแนะจากผลการประเมินมหาวิทยาลัยในรอบปีที่ผ่านมา และที่สำคัญคือการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาในรอบ ๕ ปี ข้างหน้าและมีความเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยที่สำคัญ ดังนี้

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีแนวโน้มจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรง และฉับพลันในหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก ยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้าน มีความเกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้ (๑) ด้านความมั่นคง (๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และตัวชี้วัดของ การพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งได้จำแนกตามประเด็นการพัฒนาออกเป็น ๒๓ ประเด็น โดยประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้ (๑) การสร้างคนไทยให้มีทักษะการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การจัดระบบรองรับการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๓) การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (๔) การส่งเสริมสถานะและบทบาทของประเทศไทย ในประชาคมโลกผ่านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (๕) สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญขับเคลื่อน ประเด็นแผนแม่บทผ่านพันธกิจการให้บริการวิชาการ (๖) การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองการปฏิรูประบบราชการ

๓) แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากสถานการณ์โควิด-๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๕ กำหนดทิศทางการพัฒนาท่ามกลางภาวะวิกฤต และความไม่แน่นอน ได้ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้สามารถ ล้มแล้วลุกไว (Resilience) ด้วยการพัฒนาประเทศภายใต้ แนวคิด Resilience มีมิติที่ต้องให้ความสำคัญกับแนวคิดการพัฒนาประเทศในการพร้อมรับ ปรับตัว และเปลี่ยนแปลง พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Cope, Adapt and Transform: CAT) บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้หลัก ๓ ขั้นตอนของการพัฒนา คือ Survive, Sufficient and Sustain

๔) แผนการปฏิรูปประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ๑๓ ด้าน โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล ซึ่งการศึกษาที่จะได้รับการปฏิรูปจะครอบคลุมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต มิได้จำกัดเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับเท่านั้น โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย ๒) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ๓) การสร้างระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ๔) การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและระบบอื่น ๆ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบนำไปสู่การจ้างงานและการสร้างงาน และ ๕) การปฏิรูปบทบาทการวิจัยและระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน

๕) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้นำมโนปรีชาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักแนวทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศไปสู่การบรรลุ เป้าหมายในมิติต่าง ๆ ๔ มิติ ประกอบด้วย (๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย (๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ และสังคม (๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

๖) แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่บูรณาการศาสตร์พระราชทานเพื่อพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (๑) การยกระดับคุณภาพบัณฑิต (๒) การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู (๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (๔) การพัฒนาท้องถิ่น (๕) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

๗) แผนพัฒนาความเป็นเลิศและผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีเป้าหมาย “จะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตและกำลังคนเฉพาะทาง มุ่งเน้นด้านอาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาศาสตร์สุขภาพ” ผ่านกิจกรรมหลักทั้ง ๕ กิจกรรม ดังนี้ (๑) การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (๒) การพัฒนาและแสวงหาบุคลากร (๓) ความเป็นนานาชาติ (๔) การบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม (๕) การสร้างแพลตฟอร์มความร่วมมือ โดยเมื่อสิ้นสุดแผนจะมีผลลัพธ์มหาวิทยาลัยจึงได้ตระหนักถึงการวางแผน การพัฒนาแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายเดียวกันของวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัย “ภายในปี ๒๕๗๐ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหาร การท่องเที่ยว และวิทยาการสุขภาพ ภายใต้ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ด้วยการบูรณาการศาสตร์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” มหาวิทยาลัยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๒.๒ แสดงข้อมูลสรุปประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การสร้างความโดดเด่นด้านอาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาการสุขภาพ
เป้าประสงค์	- พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศหรือได้รับรองตามมาตรฐานนานาชาติ ด้านเกษตร อาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาการสุขภาพ - สร้างเครือข่ายความร่วมมือจตุรภาคีทางวิชาการและวิจัยนวัตกรรมกับองค์กรและสถาบันในต่างประเทศ ด้านอาหาร การท่องเที่ยว และ วิทยาการสุขภาพ - พัฒนาหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในต่างประเทศ - มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ - พลิกโฉมกลไกและแพลตฟอร์มการวิจัยและนวัตกรรมสร้างความร่วมมือและการยอมรับในระดับนานาชาติ
กลยุทธ์	- สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในด้านอาหารและการท่องเที่ยว (ภาครัฐและเอกชน) ในแบบจตุรภาคี ทางวิชาการและวิจัยนวัตกรรมกับองค์กรและสถาบันในต่างประเทศ - ส่งเสริมมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพและความสามารถในการแข่งขันด้านอาหาร การท่องเที่ยว และวิทยาการสุขภาพในระดับชาติ และนานาชาติ - พลิกโฉมกลไกและแพลตฟอร์มการวิจัยและนวัตกรรมสร้างความร่วมมือและการยอมรับในระดับนานาชาติ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การผลิตบัณฑิต
เป้าประสงค์	- พัฒนาหลักสูตรความร่วมมือตามจุดเน้นและทิศทางของมหาวิทยาลัย และรูปแบบการจัดการเรียนสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ - ยกระดับคุณภาพบัณฑิตและกำลังคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Desired Characteristics) ทันต่อการเปลี่ยนแปลง - พัฒนากำลังคนที่ผลิตโดยระบบอุดมศึกษา ให้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็นควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ - พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต และร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและนานาชาติ
กลยุทธ์	- พลิกโฉมกลไกและแพลตฟอร์มการผลิตบัณฑิตเพื่อสร้างความร่วมมือและการยอมรับในระดับนานาชาติ - ยกระดับคุณภาพและสมรรถนะของบัณฑิตและกำลังคนให้พร้อมทางาน ด้วยกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทักษะเพื่ออนาคต - พัฒนาศักยภาพ/แสวงหาบุคลากรสายวิชาการสู่การเป็นผู้นำการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู
เป้าประสงค์	๑. บัณฑิตครูมีอัตลักษณ์และสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ๒. การผลิตและพัฒนาครูได้รับการยกระดับให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ๓. ครูของครูมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และมีความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพและมุ่งสู่สากล
กลยุทธ์	๑. ยกระดับคุณภาพสมรรถนะบัณฑิตครูสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพครู ๒. ยกระดับคุณภาพการผลิตและพัฒนาครูตามมาตรฐานสากล ๓. ยกระดับคุณภาพครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าประสงค์	๑. ผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้รับการยอมรับในระดับสากล
กลยุทธ์	๑. ยกระดับการบริหารงานวิจัย ๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ๓. ส่งเสริมคุณภาพงานวิจัยสู่นานาชาติและเชิงพาณิชย์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	พัฒนาท้องถิ่น
เป้าประสงค์	๑. เชื่อมโยงรูปแบบ BCG เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากสู่สากล อย่างยั่งยืน
กลยุทธ์	๑. พัฒนาระบบ กลไก การมีส่วนร่วมของพหุภาคีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ๒. บูรณาการพันธกิจสู่การสร้างองค์กรต้นแบบแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	การพัฒนาระบบการบริหารองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
เป้าประสงค์	๑. ระบบบริหารจัดการองค์กรคล่องตัวและมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
กลยุทธ์	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรสู่ความเป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ๒. การพัฒนากระบวนการสื่อสารและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ๓. ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและฐานข้อมูลงบประมาณ และบุคลากรให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและมีธรรมาภิบาล ๔. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ และมหาวิทยาลัยสีเขียว

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือหลักที่สำคัญในการใช้เป็นกรอบทิศทางและแนวทางในพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนให้การดำเนินการในการกิจต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์เกิดผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการผลิตครู อาหารการท่องเที่ยว และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ภายใต้ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ด้วยการบูรณาการศาสตร์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๒.๒ สภาพแวดล้อมภายนอก

๒.๒.๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ เป็นกรอบการพัฒนาระยะยาว เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรมชาติสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ มี ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน สถาบันการศึกษาสามารถสร้างคนไทยในอนาคตที่มีศักยภาพพร้อมกันในการพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์

นอกจากนี้ สถาบันการศึกษายังมีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมทางสังคม ให้มีความเป็นชาติมีการค้าบนการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็งขึ้น ทั้งภาคเกษตร เช่น การส่งเสริมให้มีฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย ภาคอุตสาหกรรม เช่น ศูนย์การทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น ภาคบริการ เช่น ยกกระดับคุณภาพและศักยภาพของธุรกิจบริการเดิมให้สูงขึ้น ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

รวมทั้ง สถาบันอุดมศึกษา สามารถส่งเสริมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในด้านที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เช่น การมีระบบการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบต่อ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม หรือ การดำเนินงานตามระบบเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า

อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อ
มุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม
ศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่
บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึง
ได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีด
ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดย
ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่
มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่
เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของ
สังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อ
ต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง
ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและ
สังคมทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่ม
เปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจ่ายโอกาสทาง
เศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสใน
การแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ
การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการ
รองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความ
เป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี
๒๖๐๘

**๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความ
เสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่** มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไก
ทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐ
ให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา
มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

ตารางที่ ๒.๓ แสดงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานและ ขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบกับ ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในกรณีปกติ	การปล่อย ก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุม ภาคพลังงาน/คมนาคม และขนส่ง/กระบวนการ ทางอุตสาหกรรม/ การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณ การปล่อยก๊าซเรือน กระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของ การปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลักแต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐.๑

	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

๒.๒.๓ หมวดหมู่การพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน



ภาพที่ ๒.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๒.๒.๔ แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้เป็นการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ สามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑

กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จะเป็นเสมือนหนึ่งแผนที่นำทางให้ระบบการศึกษาไทยสามารถพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพสำหรับประชากรทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิตที่ประชาชนสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา ๕ ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่เป็นพลวัต

๑. วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Vision) ให้มีความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์และรองรับการศึกษา การเรียนรู้ และความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑

๒. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา (Goals) การศึกษาเป็นเครื่องมือ/กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคม ประเทศ และของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดความสนใจ) และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ ๒๑ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง)

๓. ความคาดหวังของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Aspiration)

๓.๑ ลดความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระหว่างสถานศึกษา

๓.๒ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

๓.๓ กระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่สถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่าของการบริหารจัดการ เพื่อรองรับการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ

๓.๕ สร้างการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม

๔. เป้าหมายสุดท้ายของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Ends)

๔.๑ ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สามารถเป็นกลไกในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ (Productivity) ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน ภายใต้พลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑

๔.๒ ประชากรทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการเรียนรู้ จากระบบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย และสนองตอบความต้องการของผู้เรียน เพื่อยกระดับขั้นของสังคม ภายใต้ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ที่เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งปัญญาและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่ประชาชนสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๔.๓ ผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคล และมีคุณลักษณะนิสัย/พฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีองค์ความรู้ที่สำคัญและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งทักษะการดำรงชีวิต และทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ

๔.๔ ภาคการศึกษามีทรัพยากรและทุนที่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานจากการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม ผ่านการเสียภาษีตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง การบริจาค และการร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

๔.๕ สถานศึกษามีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ด้วยคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล สามารถให้บริการการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการ

ของบริบทเชิงพื้นที่ ระดับประเทศและระดับภูมิภาค ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของ การบริการด้านการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน (Hub for Education) และเป็นภาค เศรษฐกิจหนึ่งของระบบเศรษฐกิจของประเทศและของภูมิภาคที่สร้างรายได้ให้กับ ประเทศไทย



ภาพที่ ๒.๒ แสดงความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์ชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ

๒.๒.๕ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.

๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เป็นกรอบการยกระดับคุณภาพของระบบอุดมศึกษาให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ที่เป็นปัจจัยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความยั่งยืนของสังคมไทย กำหนด วิสัยทัศน์ “อุดมศึกษาสร้างคน สร้างปัญญา ปลุกฝังคุณธรรม เพื่อพัฒนาสังคมไทยอย่างยั่งยืน” ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

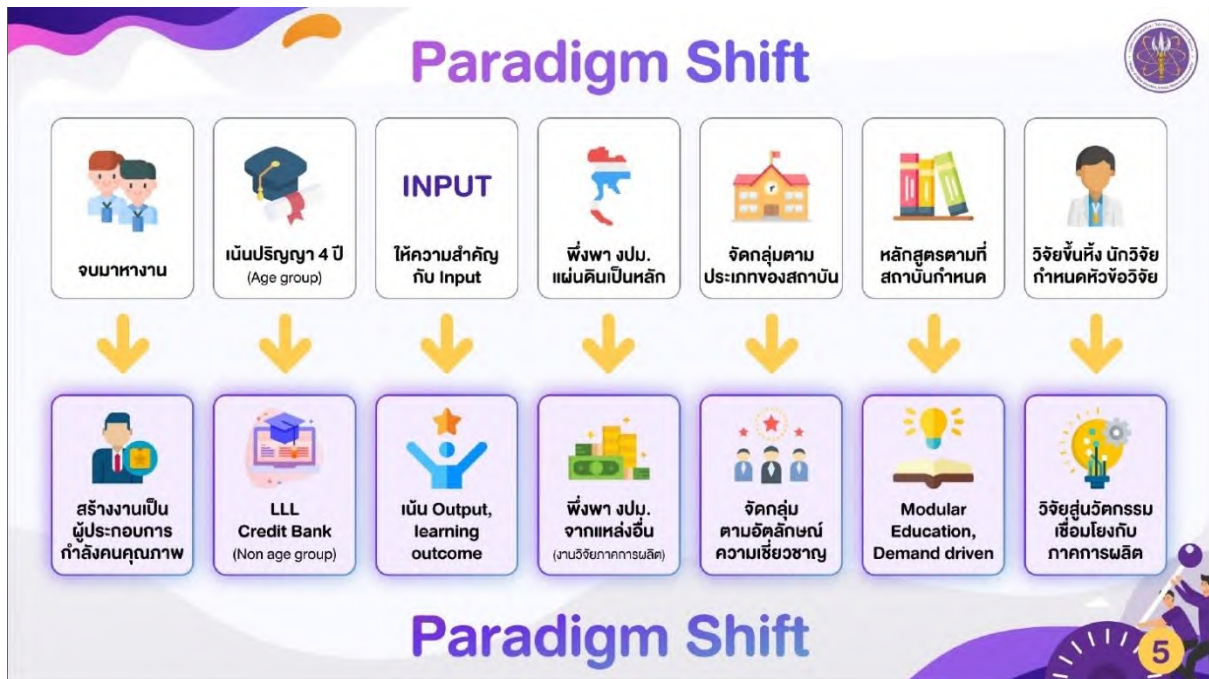
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพคน ให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้าถึงเรียนรู้ ยกย่องคุณภาพการอุดมศึกษาและสมรรถนะกำลังคนตอบสนองทิศทางการพัฒนา ประเทศ พร้อมทั้งเสริมสร้างบุคลากรอุดมศึกษาคุณภาพสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา มุ่งสร้างความเข้มแข็งโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา เพื่อการสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และถ่ายทอดสู่การใช้

ประโยชน์ การพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย ทั้งในและนอกประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ เร่งปฏิรูปข้อจำกัดและอุปสรรคต่อการพัฒนา
อุดมศึกษา มุ่งเน้นการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์





ภาพที่ ๒.๓ แสดงสรุปแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ

๒.๒.๖ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDGs)

Sustainable Development Goals (SDGs) เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals-MDGs) สิ้นสุดลงใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (Post-๒๐๑๕ Development Agenda) ตามกระบวนการ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) ซึ่งมีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย ดังนี้



ภาพที่ ๒.๔ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs)

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

๒.๒.๗ โมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่ (BCG Model)

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติไปพร้อมกันได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง ๒ เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน



ภาพที่ ๒.๕ ตัวอย่างแพลตฟอร์มขับเคลื่อน BCG Model ในแบบจตุรภาคี

หลักในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหลายภาคส่วนให้เป็นไปได้โดยมีเอกภาพและมีพลัง แต่ละภาคส่วนจะให้ความสำคัญกับทั้งการแข่งขันได้ในระดับโลกและการส่งต่อผลประโยชน์สู่ชุมชน และขับเคลื่อนโดยกลไกการทำงานแบบจตุรภาคี (Quadruple Helix) ผ่านการผสมพลังภาคเอกชน ภาครัฐ มหาวิทยาลัย และชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากพันธมิตรความร่วมมือในระดับโลก โดย กระทรวง อว. จะขับเคลื่อนศักยภาพของหน่วยงานภายใต้กระทรวง ทั้งในมิติด้านวิจัย องค์ความรู้ และโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) และการส่งเสริมธุรกิจนวัตกรรม มาใช้เพื่อร่วมขับเคลื่อนการทำงานในรูปแบบจตุรภาคีร่วมกับภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคการศึกษา และชุมชน

BCG Model รวบรวมห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของ ๕ อุตสาหกรรม S-curves หลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การแปรรูปอาหาร เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ การแพทย์ครบวงจร และการท่องเที่ยว บูรณาการเข้าด้วยกัน เป็นฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนใน GDP ถึงร้อยละ ๒๑ และเกี่ยวข้องกับอาชีพและการจ้างงานของคนในประเทศมากกว่า ๑๖.๕ ล้านคน หัวใจสำคัญของ BCG Model คือการพัฒนาแบบคู่ขนาน ทั้งในส่วนที่อาศัยความก้าวหน้าทางวิทยาการระดับสูงสำหรับผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง เช่น ส่วนประกอบอาหารสุขภาพ ชีววัตถุ สารออกฤทธิ์ทางการแพทย์ ฯลฯ และในส่วนฐานกว้างของ ปิรามิดที่เป็นการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างมูลค่าให้คนจำนวนมาก และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตลอดจนการเสริมความเข้มแข็งของทุนทางสังคมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะขยายผลไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (from SEP to SDG)



ภาพที่ ๒.๖ การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก



ภาพที่ ๒.๗ การสร้างมูลค่าเพิ่มของเศรษฐกิจ BCG

๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ

๒.๓.๑ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis)

ตารางที่ ๒.๔ แสดงผลการวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
S๑ หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน (ได้รับการรับรองจากสภาวิชาชีพ) S๒ หลักสูตรที่เปิดสอนและครุภัณฑ์ที่มีสามารถสนับสนุนการเปิดหลักสูตรระยะสั้นได้ S๓ คุณวุฒิ/คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนตรงตามหลักสูตร S๔ ผลงานวิชาการมีคุณภาพสูง S๕ มีการนำนวัตกรรมลงสู่การบริการวิชาการ S๖ มีเครื่องมือ/ครุภัณฑ์ที่มีศักยภาพสูง	W๑ อาจารย์ยังใช้ศักยภาพไม่เต็มที่ W๒ งบประมาณดูแลเครื่องมือครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ W๓ บุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอ W๔ ขาดการใช้ทรัพยากรร่วมกัน W๕ คณะยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง W๖ งบประมาณงานวิจัยมีน้อย W๗ การบริหารองค์กรยังขาดประสิทธิภาพ
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
O๑ หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน/มีสถานประกอบการรองรับบัณฑิต O๒ ภาครัฐและภาคเอกชนมีความต้องการใช้บริการห้องปฏิบัติการ O๓ ภาครัฐให้การสนับสนุนหลักสูตรด้านวิศวกรรมศาสตร์ O๔ มหาวิทยาลัยอยู่ในภูมิศาสตร์ศูนย์กลางภูมิภาคตะวันตก O๕ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เป็นโอกาสให้คณะได้พัฒนาระบบการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	T๑ ปริมาณประชากรในวัยเรียนลดลง T๒ คุณภาพของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ T๓ ค่านิยมในการเรียนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์/ค่านิยมของมหาวิทยาลัย T๔ มีการแข่งขันด้านการศึกษาสูง/มีสถาบันการศึกษาคู่แข่งในพื้นที่ใกล้เคียง T๕ ระเบียบและงบประมาณของมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับลักษณะการทำงานของคณะ

๒.๓.๒ การสร้างยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยการจับคู่อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix)

ตารางที่ ๒.๕ แสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix

TOWS Matrix แผนกลยุทธ์ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
	O๑ หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน/มีสถานประกอบการรองรับบัณฑิต O๒ ภาครัฐและภาคเอกชนมีความต้องการใช้บริการห้องปฏิบัติการ O๓ ภาครัฐให้การสนับสนุนหลักสูตรด้านวิศวกรรมศาสตร์ O๔ มหาวิทยาลัยอยู่ในภูมิศาสตร์ศูนย์กลางภูมิภาคตะวันตก O๕ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นโอกาสให้คณะได้พัฒนาระบบการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	T๑ ปริมาณประชากรในวัยเรียนลดลง T๒ คุณภาพของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ T๓ ค่านิยมในการเรียนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์/ค่านิยมของมหาวิทยาลัย T๔ มีการแข่งขันด้านการศึกษาระดับสูง/มีสถาบันการศึกษาคู่แข่งในพื้นที่ใกล้เคียง T๕ ระเบียบและงบประมาณของมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับลักษณะการทำงานของคณะ
จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)
S๑ หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน (ได้รับการรับรองจากสภาวิชาชีพ) S๒ หลักสูตรที่เปิดสอนและครุภัณฑ์ที่สามารถสนับสนุนการเปิดหลักสูตรระยะสั้นได้ S๓ คุณวุฒิ/คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนตรงตามหลักสูตร S๔ ผลงานวิชาการมีคุณภาพสูง S๕ มีการนำนวัตกรรมลงสู่การบริการวิชาการ S๖ มีเครื่องมือ/ครุภัณฑ์ที่มีศักยภาพสูง	SO๑ ส่งเสริมการทำหลักสูตรอบรม/หลักสูตรระยะสั้น ที่สอดคล้องกับศักยภาพบุคลากรและครุภัณฑ์ SO๒ ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายนอกทั้งด้านวิชาการ วิจัย SO๓ ส่งเสริมการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสนับสนุนทุนการทำงานวิจัย SO๔ สนับสนุนการเผยแพร่และการจดสิทธิบัตรงานวิจัยที่มีศักยภาพ SO๕ ส่งเสริมการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	ST๑ พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ทุกช่วงวัย ST๒ ปรับกระบวนการรับนักศึกษาเชิงรุก ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันโดยไม่ต้องรอแผนระดับมหาวิทยาลัย ST๓ จัดตั้งหน่วยสหกิจศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลสถานประกอบการในการรับนักศึกษาสหกิจศึกษาและทำงาน

จุดอ่อน (Weaknesses)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
W๑ อาจารย์ยังใช้ศักยภาพไม่เต็มที่ W๒ งบประมาณดูแลเครื่องมือครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ W๓ บุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอ W๔ ขาดการใช้ทรัพยากรร่วมกัน W๕ คณะยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง W๖ งบประมาณงานวิจัยมีน้อย W๗ การบริหารองค์กรยังขาดประสิทธิภาพ	WO๑ สร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อนำเสนอศักยภาพของเครื่องมือการเรียนการสอน WO๒ สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างคณะกับหน่วยงานภายนอก ผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ WO๓ พัฒนาระบบรวบรวมข้อมูล ส่วนกลางของคณะด้านงานวิจัยและบริการวิชาการ เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น WO๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ทรัพยากรครุภัณฑ์พื้นฐานร่วมกัน เช่น ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการพื้นฐานในงานวิศวกรรม เป็นต้น WO๕ จัดทำแผนอัตราบุคลากร ทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนเพิ่มเติม	WT๑ จัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพ ปรับพื้นฐานนักศึกษาแรกเข้า WT๒ จัดทำแผนงบประมาณที่แต่ละหลักสูตรมีความต้องการอย่างแท้จริงและรวบรวมเพื่อเป็นข้อมูลนำเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาแผนงบประมาณที่เหมาะสม WT๓ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อแสวงหาโอกาสในการทำงานให้แก่บัณฑิต

บทที่ ๓
ยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

๓.๑ วิสัยทัศน์

ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นคณะที่มีความโดดเด่นด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทางวิชาชีพของภูมิภาคตะวันตก

๓.๒ ปรัชญา

สร้างนวัตกรรม คู่คุณธรรม นำความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓.๓ เอกลักษณ์

โดดเด่นวิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม

๓.๔ อัตลักษณ์

บูรณาการความรู้ สู้นักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

๓.๕ พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถตามความต้องการของตลาดแรงงาน
๒. บูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพและใช้ประโยชน์ได้จริง
๓. บูรณาการบริการวิชาการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
๕. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล
๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีชื่อเสียงและโดดเด่น

๓.๖ เป้าหมาย

๑. บัณฑิตมีงานทำตรงตามสาขาวิชาชีพและตลาดแรงงาน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสร้างความโดดเด่นของนักศึกษา
๓. มีผลงานวิจัย นวัตกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้หรือสามารถจดทรัพย์สินทางปัญญาได้
๔. เป็นศูนย์กลางการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาชีพของภูมิภาคและสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น
๕. พัฒนาศักยภาพองค์กร และบุคลากร สู่ความเป็นมืออาชีพ

๓.๗ ยุทธศาสตร์

๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะพร้อมทำงาน
๒. ยกระดับงานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๓. การบริการวิชาการที่เพิ่มรายได้และสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งในท้องถิ่น
๔. การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
๕. สร้างความโดดเด่นขององค์กรและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะพร้อมทำงาน

เป้าหมาย

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะที่ตอบสนองตลาดแรงงาน
๒. บัณฑิตมีสมรรถนะพร้อมเป็นผู้ประกอบการ และมีความสามารถสร้างนวัตกรรม
๓. ยกระดับการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ เพื่อโอกาสในการรับนักศึกษา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการ
๒. ยกระดับการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีทันสมัย/ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน
๓. วางแผนจัดหางบประมาณในการจัดสรรเครื่องมือ ครุภัณฑ์ เพื่อเปิดสอนในหลักสูตรที่ทันสมัย เสริมสร้างสมรรถนะพร้อมทำงาน
๔. พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้แก่กำลังคน
๕. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของนักศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. พัฒนาความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการ	๑. จำนวนความร่วมมือกับสถานประกอบการ	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐	๙๐
	๓. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐	๙๐
๒. ยกระดับการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีทันสมัย/ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน	๑. ร้อยละของรายวิชาที่เปิดสอน	๖๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
	๒. ร้อยละของนักศึกษาที่มีสมรรถนะเพิ่มขึ้น	๖๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
	๓. จำนวนโครงการพัฒนาการเรียนการสอน	๑	๑	๑	๑	๑
๓. วางแผนจัดหางบประมาณในการจัดสรรเครื่องมือ ครุภัณฑ์ เพื่อเปิดสอนในหลักสูตรที่ทันสมัย เสริมสร้างสมรรถนะพร้อมทำงาน	๑. จำนวนหลักสูตรที่ได้รับสนับสนุนงบประมาณ	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. ร้อยละของครุภัณฑ์ที่ได้รับการแก้ไข	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
๔. พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้แก่กำลังคน	๑. จำนวนผู้ประกอบการ	๑	๑	๑	๑	๑
	๒. จำนวนนวัตกรรมจากนักศึกษา	๑	๑	๑	๒	๒
	๑. จำนวนรางวัลของนักศึกษา	๑	๑	๑	๒	๒

๕. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ของนักศึกษา	๒. ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลต่อ โครงการที่เข้าร่วมแข่งขัน	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
--	---	----	----	----	----	----

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับงานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. เพิ่มผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่/conference

๒. โครงการวิจัยร่วมกับหน่วยงานภายนอก/MOU

๓. สร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านงานวิจัย

๕. งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนงบประมาณการตีพิมพ์และตั้งกลุ่มวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษา

๒. มี Unit Research ประสานงานและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

๓. จัดสรรพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย

๔. จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัย

๕. ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. สนับสนุนงบประมาณการตีพิมพ์และตั้งกลุ่มวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษา	๑. สัดส่วนงานวิจัยต่อบุคลากร	๖๐%	๗๕%	๗๕%	๘๐%	๙๐%
๒. มี Unit Research ประสานงานและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	๑. จำนวนโครงการโครงการวิจัย	๕	๕	๖	๖	๗
๓. จัดสรรพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย	๑. จำนวนนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์/ทรัพย์สินทางปัญญา	๓	๓	๕	๕	๕
๔. จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัย ๕. ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย	๑. ร้อยละของบุคลากรที่จะรับการพัฒนาศักยภาพด้านวิจัย	๗๕%	๗๕%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%
	๒. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย (ล้านบาท)	๓	๓	๕	๕	๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการที่เพิ่มรายได้และสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งในท้องถิ่น

เป้าหมาย

๑. เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาชีพ
๒. สร้างสรรค์นวัตกรรมสู่ท้องถิ่น
๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมภาครัฐ ภาคเอกชน ให้ใช้บริการเครื่องมือ ห้องปฏิบัติการภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๒. มีการส่งเสริมนวัตกรรมลงสู่การบริการวิชาการเนื่องจากมหาวิทยาลัยอยู่ในภูมิภาคศูนย์กลางภาคตะวันตก
๓. ส่งเสริมให้บุคลากรภายในคณิศวกรรมศาสตร์นำองค์ความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์เพื่อใช้ในการบริการวิชาการสู่ท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมให้เกิดข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการและปฏิบัติงานด้านพัฒนาท้องถิ่นกับภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมภาครัฐ ภาคเอกชน ให้ใช้บริการเครื่องมือ ห้องปฏิบัติการภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑. จำนวนรายได้ไม่น้อยกว่า	๒๒,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๕๐๐	๒๔,๐๐๐
๒. มีการส่งเสริมนวัตกรรมลงสู่การบริการวิชาการเนื่องจากมหาวิทยาลัยอยู่ในภูมิภาคศูนย์กลางภาคตะวันตก	๑. จำนวนนวัตกรรม	๑	๑	๒	๒	๓
๓. ส่งเสริมให้บุคลากรภายในคณิศวกรรมศาสตร์นำองค์ความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์เพื่อใช้ในการบริการวิชาการสู่ท้องถิ่น	๑. จำนวนหลักสูตรระยะสั้น	๑	๑	๒	๒	๓
๔. ส่งเสริมให้เกิดข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการและปฏิบัติงานด้านพัฒนาท้องถิ่นกับภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค	๑. จำนวนความร่วมมือความวิชาการ MOU	๑	๑	๒	๒	๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

๑. ระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
๒. ยกระดับสมรรถนะของบุคลากร (อาจารย์, เจ้าหน้าที่)
๓. อนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและฐานข้อมูล งบประมาณ และบุคลากรให้ มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รวดเร็ว โปร่งใสและมีธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริมโครงการยกระดับสมรรถนะของบุคลากร (อาจารย์, เจ้าหน้าที่)
๓. ส่งเสริมโครงการเพื่ออนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและฐานข้อมูล งบประมาณ และบุคลากรให้ มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รวดเร็ว โปร่งใสและมีธรรมาภิบาล	๑. ระดับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร ในด้านการบริการและการรับบริการของผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๔	๔.๒	๔.๕	๔.๖	๔.๘
	๒. ระดับคะแนนประเมินประกันคุณภาพขององค์กร	๔	๔	๔	๔	๔.๕
๒. ส่งเสริมโครงการยกระดับสมรรถนะของบุคลากรอย่างมืออาชีพ (อาจารย์และเจ้าหน้าที่)	๑. ร้อยละจำนวนของบุคลากรที่ร่วมโครงการพัฒนาตนเอง	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓. ส่งเสริมโครงการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม	๑	๑	๒	๒	๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างความโดดเด่นขององค์กรและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

เป้าหมาย

๑. เป็นศูนย์ทดสอบเฉพาะด้านแห่งภูมิภาคตะวันตก
๒. หลักสูตรการอบรมที่ได้มาตรฐานทางด้านวิชาชีพ
๓. ทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศูนย์ทดสอบเฉพาะด้านทางวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์
๒. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมตามความต้องการของสถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐานวิชาชีพ
๓. พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายนอก

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. พัฒนาศูนย์ทดสอบเฉพาะด้านทางวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	๑. จำนวนศูนย์ทดสอบเฉพาะด้าน	๑	๑	๑	๑	๑
๒. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมตามความต้องการของสถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐานวิชาชีพ	๑. จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรม	๑	๑	๑	๑	๑
๓. พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายนอก	๑. จำนวนสถานประกอบการ	๑	๑	๑	๑	๑

๓.๘ แผนที่แสดงความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยและคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

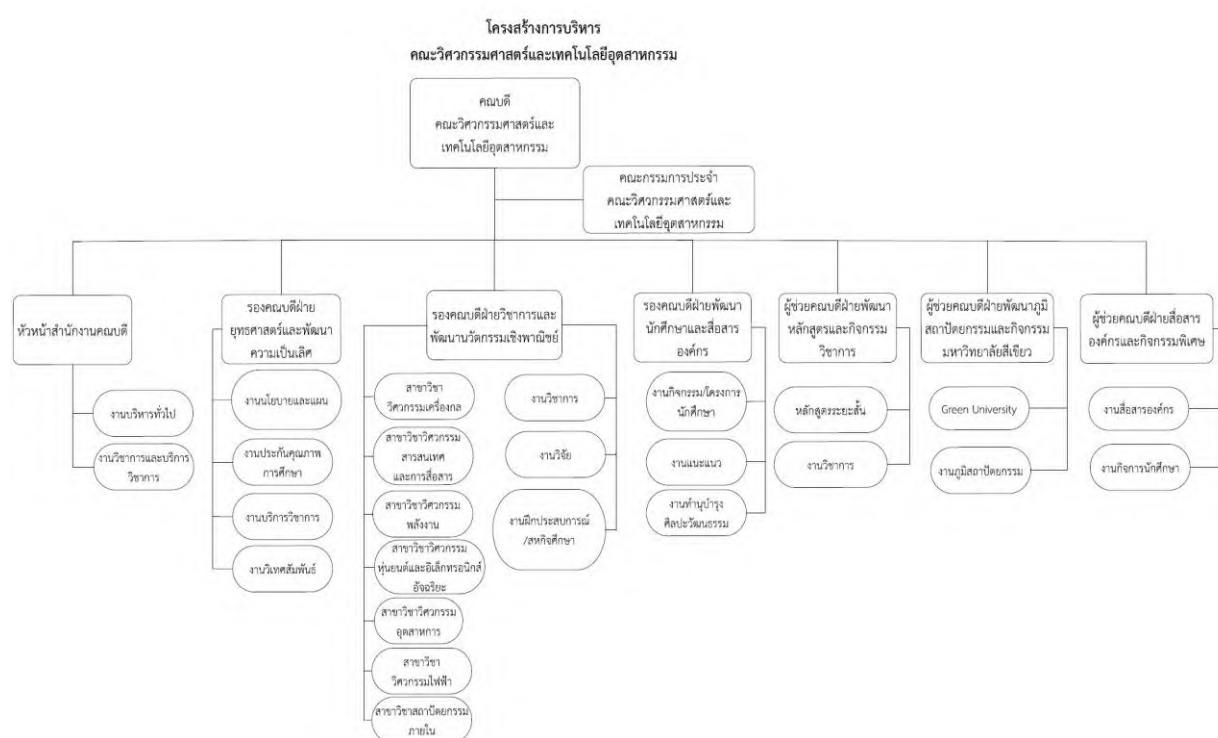
วิสัยทัศน์	ภายในปี ๒๕๗๐ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหาร การท่องเที่ยว และวิทยาการสุขภาพ ภายใต้ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ด้วยการบูรณาการศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน					
ปรัชญา	คุณธรรม นำความรู้ ค้ำชูสังคม					
อัตลักษณ์	ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่จิตสาธารณะ					
เอกลักษณ์	มหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับด้านอาหาร ท่องเที่ยว วิทยาการสุขภาพ และเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล					
พันธกิจ	๑. ผลิตบัณฑิต ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพตามสมรรถนะในศตวรรษที่ ๒๑ มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมนำความรู้ เป็นพลเมืองดีในสังคม เน้นองค์ความรู้สู่ท้องถิ่น และ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม	๓. วิจัยสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์มุ่งเน้นการบูรณาการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น และประเทศอย่างแท้จริง เป็นรูปธรรมแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	๔. น้อมนำแนวพระราชดำริ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการวิชาการ โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคมประเทศชาติ และเผยแพร่สู่สากล	๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตามหลักธรรมาภิบาล	
ประเด็นยุทธศาสตร์	๑. การสร้างความโดดเด่นด้านอาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาการสุขภาพ	๒. การผลิตบัณฑิต	๓. การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู	๔. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	๕. พัฒนาท้องถิ่น	๖. การพัฒนาระบบการบริหารองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
วิสัยทัศน์	ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นคณะที่มีความโดดเด่นด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทางวิชาชีพของภูมิภาคตะวันตก					
ปรัชญา	สร้างนวัตกรรม คู่คุณธรรม นำความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน					
อัตลักษณ์	บูรณาการความรู้ สู้แก้ปัญหาอย่างมืออาชีพ					
เอกลักษณ์	โดดเด่นวิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม					
พันธกิจ	๑. ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถตามความต้องการของตลาดแรงงาน		๒. บูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพและใช้ประโยชน์ได้จริง	๓. บูรณาการบริการวิชาการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๔. ส่งเสริมการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	๕. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีชื่อเสียงและโดดเด่น	
ประเด็นยุทธศาสตร์	๕. สร้างความโดดเด่นขององค์กรและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะพร้อมทำงาน		๒. ยกระดับงานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	๓. การบริการวิชาการที่เพิ่มรายได้และสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งในท้องถิ่น	๔. การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ ๕. สร้างความโดดเด่นขององค์กรและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

บทที่ ๔

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

๔.๑ หน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ มีคณะกรรมการบริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีภาระหน้าที่เป็นแกนหลักในการเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลการดำเนินงานครบตามขั้นตอน โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความท้าทายเพื่อสนับสนุนการบริหารในการวางแผนกลยุทธ์ การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ การสื่อสารความก้าวหน้า/ความสำเร็จของแผนฯ ต่อ การพัฒนา/กำกับระบบคุณภาพ การควบคุมภายใน รวมถึงการพัฒนาระบบงานและนวัตกรรมคุณภาพองค์กร กำกับและสนับสนุนระบบการบริหารความเสี่ยง ระบบการจัดการความรู้เพื่อขับเคลื่อนให้ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติร่วมกัน ทั้งองค์กรอันจะส่งผลให้แผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติร่วมกัน มีโครงสร้างบริหารดังนี้



๔.๒ แนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จึงกำหนดแนวทางการแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผลดังนี้

